

Bjerkreimsongen

Tone: Å, Vestland, Vestland

Du Bjerkreim bygd som ligg der ven og vid
med gard og gren, så gjæv frå gammal tid,
med åker, eng og beitemark og myr,
der lerka leikar seg så glad og yr.

Når sola skin på grøne gras og grunn,
me arbeidsglade går frå morgonstund,
og haustar grøde heim til sola fell.
Me fegne stupar så i seng om kveld.

På Faure fjell og høge Rambjør-hei
går smalaflokkar gilde langt av lei.
Me fjåge flyg i einerkratt og lyng
og sankar sau der foss og bjøller syng.

Og raunbær rodnar under haustsol klår.
Frå stråa rislar rimfrost der du går.
I råkald vinter med blå is på bø
då lokkar Stavtjørn, sol og glitresnø.

Om tida sviv med dim og dulde draum,
så vent me vaknar til ein vårsolflaum.
All skapning livnar, - gauken gjel så vill
til heggeblom og vårkeld, mjuk og mild.

I Bjerkreim budde slik vårt frendefolk
i segn og sogenus frå bolk til bolk.
Nå framtidsvona lyser rein og klår
for folket heime her i bygda vår.

Tekst: Solveig og Ole Nedrebø